

[Aksel Larsen.]

maskine, og siger: nu vil jeg pinedød have det i orden. Og når jeg siger, at man kunne have slået i bordet over for Datacentralen, så har jeg jo ikke forestillet mig, at man skulle give sig til at tæve på den mere eller mindre uskyldige datamaskine. Jeg har tænkt mig, at det var menneskene, man skulle tale alvorligt med og få dem til at se at stramme sig an og se, om det ikke gik på en eller anden måde alligevel. Det var altså det, der lå i det, og jeg beklager meget, at det skal være nødvendigt — for at tale med statsministerens ordvalg — at skære det ud i pap.

Må jeg så i øvrigt sige, at det væsentlige, vi har fået af forklaring fra finansministeren nu, er noget helt andet end det, der fra regeringens og regeringspartierne side hidtil har domineret debatten. Hidtil har vi fået at vide, at det var finansministerens forgænger, der på grund af sine forsyndelser og sin letfærdighed, og jeg ved ikke hvad, var skyld i det hele. Og nu får vi at vide, at det, der er skyld i miseren, det er, at der blev udskrevet valg og der kom et slip på 2 måneder i lovgivningsarbejdet, og at alt dette virker også ind på embedsmændene og Datacentralen osv. osv. Ja, jeg er jo ikke kompetent til at afgøre, om dette er tilfældet, selv om jeg jo har den mening, jeg har givet udtryk for, at det kunne jo godt tænkes, at når der er udskrevet valg, er der visse folk, der siger: nå ja, men de, der antagelig kommer til magten, de ønsker det udskudt, for det ved vi fra deres klare udtalelser i folketinget, så nu må vi vist hellere indrette os efter det. Jeg vil ikke bestride, at der kan ligge noget dér.

Finansministeren sagde udtrykkelig, at når lovgivningen ikke er færdig, så ved Datacentralen ikke, hvordan den skal programmere, og det er valget, der har forsinket, og han talte om den ved valget akkumulerede forsinkelse og gjorde opmærksom på, at når der udskrives valg, så bliver naturligvis den siddende regering svækket, dens autoritet er altså ikke så stor, og finansministeren kan ikke kommandere så meget og slå i bordet så meget. Det kan alt sammen være meget rigtigt, men det giver ingen berettigelse til at angribe hr. Grünbaum sådan, som man har angrebet ham både i debatten her i salen og i debat-

ten, før vi kom ind i salen og skulle debattere sagen her. Det var altså ikke finansminister Grünbaum, der var skyld i, at der blev valg; det var dem, der nedstemte regeringens forslag den 15. december i fjor, og hvis vi kan få debatten bragt derhen, at man siger: Ja de, som ville have valg og fik villig støtte af hr. Sigsgaard — der nu har den store fordel, at han kan være i opposition såvel til den nuværende regering som til den foregående regering — de, der fremtvang valget ved afstemningen den 15. december i fjor, det er dem, der er skyld i, at kildeskatten bliver udsat — ja, så er vi i hvert fald nede på et niveau, hvor vi kan diskutere, og så kan vi lade en hel masse af de detaljer, vi er blevet belemret med i diskussionen, ligge.

Og tillad mig så i øvrigt en bemærkning til slut. Finansministeren siger, at Aksel Larsen er bedst i opposition, for så kan han som den marxistiske dialektiker, han er, grave gamle udtalelser frem osv. Nu ved jeg ikke, om udtalelser fremsat i folketinget i november måned i fjor er så forfærdelig gamle, men jeg ved i hvert fald, at jeg kender en finansminister, der, før han blev finansminister, var meget flink til, f. eks. i debatter med mig, at grave mine gamle udtalelser frem, så det behøver man ikke at være marxistisk dialektiker for at kunne. Men når jeg skal komplimenteres for, at jeg er bedst i opposition — det er der måske andre, der også er — så vil jeg sige, at i dag var finansministeren, skønt han er finansminister og medlem af regeringen, virkelig særdeles oratorisk god og i hopla, men han var jo også i den for en minister sjældne situation, at han skønt minister, skønt medlem af en siddende og bestemmende regering kunne lægge hele sin tale og sin optræden an på at være i opposition til sin forgænger.

Niels Helveg Petersen: Jeg noterede mig, at hr. Aksel Larsen i sit første indlæg var inde på det radikale venstres forslag om en kumulativ kildeskat. Jeg forstod også, at hr. Aksel Larsen fandt, at der kunne være udmærkede tanker i dette skattesystem. Jeg vil gerne slå fast, at det er det radikale venstres principielle ønske, at vi skulle nå frem til en form for kildeskat med næsten fuldstændig overensstemmelse mellem den løbende indkomst og de løbende skattebeta-